

Мороз Ярослава

студентка

Вінницький національно аграрний університет
м. Вінниця

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК

Одним з найбільш надійних способів контролю за станом обліку й ефективністю функціонування системи внутрішнього контролю на підприємстві є організація внутрішнього аудиту. Характерною рисою сучасних економічних відносин є розширення підприємств шляхом створення філій, відділень та дочірніх підприємств, що, в свою чергу, зумовлює виникнення нових видів контролю та впровадження їх у практику [4, с.177]. Важливою умовою діяльності будь-якого підприємства є контроль за здійсненням всіх його господарських процесів. З цією метою доцільно впроваджувати внутрішній аудит, який покликаний надавати об'єктивні консультації для покращення фінансово – господарської діяльності.

Особлива потреба в створенні відділу внутрішнього аудиту виникає нині на великих підприємствах зі складною розгалуженою структурою і великою кількістю територіально віддалених філій і залежних підприємств. Робота фахівців відділу внутрішнього аудиту в цьому напрямі полягає, насамперед, в уніфікації та стандартизації облікових процесів для правильного формування зведеної чи консолідованої звітності.

Для задоволення потреб управління на підприємствах можуть створюватися служби внутрішнього аудиту, але, на жаль, керівники вважають таке нововведення невиправданими витратами, оскільки не зовсім розуміють сутність внутрішнього аудиту.

Внутрішній аудит - організована на підприємстві служба, що діє в інтересах його керівництва або власників, регламентована внутрішнім документами система контролю з дотримання встановленого порядку ведення бухгалтерського обліку, охорони власності та надійності системи внутрішнього контролю [2, с. 89].

Можливості інформаційних систем при проведенні внутрішнього аудиту використовуються лише частково, що обумовлено недостатньою увагою розробників інформаційних систем до програмного забезпечення для здійснення контролю; трудомісткістю процедур контролю, які потребують ведення інформаційного фонду в повних обсягах і розробки достатньо складних алгоритмів, наприклад, процедури, пов'язані з розрахунком ризиків, суттєвості, об'єму вибірки тощо.

Основною перспективою розвитку внутрішнього аудиту в Україні є розробка та вдосконалення його нормативного забезпечення, оскільки на

даний момент майже повністю відсутнє методичне забезпечення внутрішнього аудиту. А це призводить до його неефективного існування та недоліків практичної реалізації функції контролю.

Таблиця 1

Основні проблеми та завдання вдосконалення внутрішнього аудиту на підприємствах.

Проблемні аспекти внутрішнього аудиту:	Першочергові завдання вдосконалення внутрішнього аудиту:
— недостатня кількість методичних розробок з аудиторського контролю	— удосконалення законодавчого регулювання внутрішнього аудиту в Україні
— неефективність діючої нормативно-правової бази в питанні внутрішнього аудиту	— визначення методичних принципів внутрішнього аудиту
— брак достатнього досвіду аудиторської діяльності	— подальша розробка і впровадження нормативів внутрішнього аудиту
— недостатня кількість кваліфікованих аудиторських кадрів	— поліпшення методики та організації внутрішнього аудиту, його якості
— відсутність типових форм документів з внутрішнього аудиту	— розробка оптимальної методики, питання аудиторської етики та інші.
— відсутність методичних рекомендацій з питань автоматизації внутрішнього аудиту тощо.	

Джерело: сформовано авторами на основі: [1, с.42; 3, с.54].

Дані проблемні аспекти розвитку внутрішнього аудиту в Україні призводять до зниження ефективності здійснення внутрішнього аудиту на підприємстві та до недовіри щодо такої системи на підприємстві.

На нашу думку, на вітчизняних підприємствах при організації системи внутрішнього аудиту можна виокремити і використати в українській практиці наступні вимоги:

1. Встановлення надійної та дієвої системи внутрішнього аудиту.
2. Забезпечення ефективності функціонування даної системи.
3. Безперервність розвитку та удосконалення системи.

Проте, слід зазначити, що компаніям, при створенні служби внутрішнього аудиту доведеться долати різноманітні труднощі. Однак якщо їм вдасться їх подолати, компанії отримають не тільки реальну можливість підвищити ефективність управління, а й низку інших переваг.

Відповідно до вищевикладеного можна зробити висновок, що роль внутрішнього аудиту в діяльності підприємства важко переоцінити, а наявність вищезазначених проблем в аудиторській сфері вказує на необхідність їх нагального вирішення, що дозволить укріпити позиції та авторитет аудиторської діяльності в Україні в цілому та внутрішнього аудиту зокрема.

Список використаних джерел

1. Андросова, О.Ф. Порівняння внутрішнього аудиту та внутрішньогосподарського контролю [Електронний ресурс] / О.Ф.Андросова, Т.П. Тихомірова. — Режим доступу: <http://intkonf.org> (дата звернення: 14.12.2013). — Назва з екрана.
2. Гомаз, І. О. Контроль якості аудиторських послуг в Україні / І.О. Гомаз / Управління розвитком. — 2012. — № 17(128). — С. 83—84.
3. Макеєва, О. Перспективи розвитку внутрішнього аудиту в Україні // Економіст : наук. журнал. — 2010. — №6(284). — С. 54.
4. Філозоп, О.В. Внутрішній аудит та внутрішній контроль : розмежування понять [Текст] Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: економічні науки: науковий журнал. — 2009. — №4(50). — С. 177.

Новиков Игорь

соискатель

ФГБОУ ВПО «Великолукская ГСХА»

г. Великие Луки

Российская Федерация

ЦЕНТР ЗАТРАТ – ОДНА ИЗ СОСТАВНЫХ ЧАСТЕЙ ЦЕНТРА ФИНАНСОВОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ОРГАНИЗАЦИИ

Центр финансовой ответственности – это «часть организации, выделяемая в учёт для контроля над её деятельностью» [2]; «сегмент внутри предприятия, во главе которого стоит ответственное лицо, принимающее решение» [1].

Центры ответственности на предприятии можно классифицировать по следующим признакам [1]: выполняемым функциям; объёму полномочий и ответственности.

Согласно первому классификационному признаку центры ответственности подразделяются на два вида:

1. основные – связаны с изготовлением товаров (выполнением работ, оказанием услуг) для внешних потребителей (участвуют в производственном процессе напрямую);

2. вспомогательные – связаны с изготовлением товаров (выполнением работ, оказанием услуг) для внутренних потребителей (участвуют в производственном процессе косвенно).

Согласно второму классификационному признаку центры ответственности подразделяются на четыре вида:

1. центр доходов – менеджер данного центра контролирует доходы и